

man leder Strømmen ligefrem i et S. Det er efter min Mening en urimelig Forventning men det er muligt, at det kan gavne Fiskerne noget, uden at være til mindste Nytte eller dog til nogen synderlig Nytte i Henseende til Afhjælpelse af denne Ulempe. Jeg har ikke villet modsætte mig det, men det er min Mening fremdeles, som det tidligere har været Rigsdagens, at der kan gøres noget for Forbedringen af Udløbsforholdene ved Ringtøbing Fjord, naar der bliver ofret noget flækkeligt paa det, men det sker visst ikke her.

Under Nr. 220 findes der et lille formelt Endringsforslag. Der staar nemlig paa § 27: en Del af Lønningen eller Honoraret til Overingeniøren ved Jærnbanen. Da Generaldirektør Holst afgik ved Døden, forenede Indenrigsministeren Generaldirektørposten med Overingeniørposten, han gjorde 4 Øjne til 2 og bestemte derved, at en Del af Lønningen af Jærnbaneafsnen og saa den særlige Bevilling her skulde være den samlede Lønning for det sammendragne Embede — jeg kalder det et Embede; det er jo ganske vist endnu ikke et Embede, der besættes ved kongelig Udnavnelse, men det er dog af den Betydning, at Navnet godt kan bruges om dette Hverv. Den Ordning, som er fremkommen derved, anser Mindretallet for meget uheldig, og vi have stillet Forslaget egentlig ikke for at nedsætte Summen med en Øre, men for ved denne lille Nedsættelse at høre det ærede Tings Mening om, hvorvidt det i Virkeligheden billigere en Sammensmæltning af to saa betydningsfulde Embeder som Generaldirektør- og Overingeniørposten. Denne Betragtning hænger sammen med en anden Betragtning, som jeg frimodig vil tillade mig at fremsætte. Jeg har gjort det tidligere, men naturlig skal der Gjentagelser til af den Slags Ting, for at Opmærksomheden kan vækkes derfor. Det er min Overbevisning, at det nuværende Indenrigsministerembede er altså omfattende. Om det saa var en Engel fra Himlen, der sad paa Ministerpladsen, saa vilde han ikke kunne udføre et saa omfattende Hverv saa godt, som man ved en anden Fordeling kunde gøre det og burde gøre det; det er min Overbevisning. Dette være sagt uden mindste personlig Forlejnelse for den nuværende Indenrigsminister, hvis Flid og Arbejdsdygtighed paa alle disse Felter ingen underkender. Jeg har tilladt mig tidligere at udtale — og jeg skal gentage det her i den Form — at hvis vi havde ordnede politiske Tilstande, og jeg var i Stand til at øve Indflydelse paa Hæretallet her i Tinget, da vilde jeg tilraade en Adresse til Hs. Maj. Kongen, under hvis

Prærogativ det ligger at fordele Embederne mellem Ministrene, gaaende ud paa at dele det nuværende Indenrigsministerembede i to, saaledes at den ene blev Trafikminister for Postvæsenet, Telegrafvæsenet, Jærnbanevæsenet og Vejevæsenet i Hovedsagen, og den anden Minister for Næringsbruget i videste Omfang og Kommunalvæsenet. Jeg holder mig forvisset om, at disse to Mænd vilde saa nok at gøre. Men der vilde blive den Forstel ved Forretningernes Ledelse, at man baade i det mindre og det større fik med den ansvarlige Chef for disse Forretninger at gøre, og det er min Følelse, at den høje Indenrigsminister ikke kan i den Grad gennemtrænge de ofte meget store Spørgsmaal, som foreligge i forskellige Brancher, uden at han i for høj en Grad maa støtte sig — selvfølgelig maa enhver Minister støtte sig til sine underordnede — men i for høj Grad maa støtte sig til dem. Jeg mener, at den Stilling gør det endnu mindre tilraadeligt, at Generaldirektørposten og Overingeniørposten ere forenede, thi naar der ses med 4 Øjne paa en Sag, og den gennemgaaes af to Personer, tror jeg, at den vedkommende Minister vil saa alsidigere Vejledning end, om Forholdet er saadant, at naar Overingeniøren er færdig, har Generaldirektøren besluttet eller omvendt, hvor Generaldirektøren er færdig, har Overingeniøren besluttet. Det er absolut ikke heldigt. Jeg indrømmer gerne, at det kan volde Bryderier at forene to saa fremragende Mænds Ansæelser, hvor de ikke selv kunne enes om det, og det har vel ofte været Tilfældet. Det kan volde Ministeren Vanskeligheder, men de Vanskeligheder ere ikke for dyr Betaling, naar man derved anderledes faar Indberetningerne frem, og derved er dette Endringsforslag motiveret. Jeg hører nu Sagerne Gang; det er jo en Selvfølge, at et Mindretal ikke kan bevæge det høje Ting, hvor De nu ere enige med den ærede Indenrigsminister og enige i dette mærkværdige, ellers altid ildejete Forhold, at tvende betydelige Embedsvirksomheder forenes i een Person. Ere De det, kunne vi naturligvis ikke forandre det, men vi ere da uden Ansvar. Jeg vil nu høre, hvorledes Forhandlingerne gaa. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 221 om Brohovederne vide De jo nok, at Brohovederne vare i Mindretal her i Fjor, og det skulde yderligere forbaare mig — notabene, hvis ellers noget vilde forbaare mig i denne Samling — om De ikke vare i endnu større Mindretal i Aar, thi den vedkommende Sag, som man vil forstyre ved dette Forslag, Jærnbaneagen, er jo dog rykket nærmere frem og foreligger for os langt